

Адамія З. К., д. філол. н., професорка
директорка Науково-дослідного інституту слов'янських мов
Цхумі-Абхазької академії наук (Тбілісі, Грузія)

КОНЦЕПТ ГОСТИННОСТІ В ГРУЗИНСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРАХ

Вступ. Гостинність є фундаментальним аспектом людської взаємодії, глибоко вкоріненим у культурні традиції та суспільні норми. Як у грузинській, так і в українській культурі гостинність посідає центральне місце, формуючи соціальні звичаї, міжособистісні стосунки та динаміку спільноти. У цій роботі досліджується концепція гостинності в грузинській та українській культурах, розглядаються її значення, прояви та культурні імплікації.

Історичний та культурний контекст.

Щоб зрозуміти концепцію гостинності в грузинській та українській культурах, важливо розглянути історичний та культурний контекст, в якому розвивалися ці традиції. І Грузія, і Україна мають багату історію, позначену періодами процвітання, завоювань і культурного обміну, що сприяло розвитку відмінних традицій гостинності.

Культурні прояви гостинності.

Грузинська та українська культури виражають гостинність через різноманітні звичаї, ритуали та соціальні практики. Ці прояви можуть включати вишукані застілля, традиційні церемонії та жести привітання, спрямовані на вшанування гостей і сприяння соціальній згуртованості. Вивчення специфічних способів прояву гостинності в кожній культурі дає уявлення про цінності, вірування та пріоритети грузинського та українського суспільств.

Соціальна динаміка та розбудова громад.

Гостинність відіграє вирішальну роль у формуванні соціальної динаміки та розбудові громад як у грузинському, так і в українському

контекстах. Створюючи можливості для міжособистісних зв'язків, взаємності та взаємної підтримки, гостинність зміцнює соціальні зв'язки та посилює культурну ідентичність. Вивчення ролі гостинності в житті громади проливає світло на її ширші наслідки для соціальної згуртованості та солідарності.

Перетини з релігією та традиціями.

Релігія і традиції є невід'ємними компонентами практики гостинності в грузинській та українській культурах. Як православні християнські традиції, так і грузинська та українська гостинність часто відображають релігійні вчення та цінності, такі як важливість щедрості, співчуття та доброти по відношенню до інших. Вивчення перетинів між гостинністю, релігією та традиціями дає змогу зрозуміти глибші духовні виміри цих культурних практик.

Виклики та адаптації в сучасному світі.

У дедалі більш глобалізованому світі концепція гостинності в грузинській та українській культурах стикається з новими викликами та адаптаціями. Економічні зміни, соціальні трансформації та геополітичні зрушення вплинули на те, як гостинність практикується і сприймається в сучасному суспільстві. Розуміння того, як ці культури долають ці виклики, зберігаючи свої унікальні традиції гостинності, дає цінне уявлення про стійкість та адаптивність грузинської та української культурної спадщини.

Висновок. Концепція гостинності в грузинській та українській культурах відображає цінності, традиції та соціальну динаміку цих багатих і різноманітних суспільств. Досліджуючи історичні, культурні та соціальні виміри гостинності, ця робота забезпечує глибше розуміння її значення та наслідків для життя громади, міжособистісних стосунків та культурної ідентичності. Визнання важливості гостинності в грузинській та українській культурах збагачує наше розуміння спільного людського досвіду та розмаїття світової культурної спадщини.